

TIỂU ĐOÀN 8 NHẢY DÙ TÁI CHIẾM CĂN CỨ BARBARA
TRUNG ĐỘI ĐỘT KÍCH ĐÊM

(Trích đăng từ Mũ đỏ 72)
nhaydu.com/cac số Mũ Đỏ

MĐ Trần Đình Ngọc

Từ mùa hè đỏ lửa đến nay đã được 43 năm, trong suốt 4 thập niên qua, các trận chiến khốc liệt nhất của binh chủng Nhảy dù trong mặt trận Quảng Trị đã được phổ biến rộng rãi trên báo chí và các đài phát thanh ở hải ngoại.

Trong niềm hân hoan chung của những người lính tác chiến, tham dự liên tục các trận đánh của tiểu đoàn trên chiến trường Quảng Trị. Chính tôi cũng là Trung đội trưởng được vinh dự chỉ huy toán xung kích, trong đêm khuya đột kích vào căn cứ Barbara, làm đầu cầu cho đại đơn vị đánh chiếm mục tiêu dễ dàng, giảm thiểu tối đa thương vong cho đồng đội.

Tôi là một trong số 40 Sĩ quan từ Không Quân, được BTTM điều động về Nhảy Dù sau trận An Lộc, anh em chúng tôi đều đã mang cấp bậc thiếu úy, chỉ có ba anh em về Sư đoàn, còn toàn bộ được phân bổ cho 9 tiểu đoàn tác chiến. Tôi cùng sáu anh em về tiểu đoàn 8, tôi được chỉ định về đại đội 82. Vừa về trình diện đơn vị tại hậu cứ trong trại Hoàng hoa Thám, sáng hôm sau theo đơn vị ra chiến trường Quảng Trị. Trung tuần tháng 7 /72 ngay sau khi Tiểu đoàn 8 đổ quân bên bờ Nam sông Mỹ Chánh, được tin chiến thắng của tiểu đoàn 11 Dù đã đẩy lùi Cộng quân khá xa, bên kia bờ Bắc sông Mỹ Chánh, đánh tan một đại đội địch trên đồi Trần Văn Lý. xe tăng địch bị pháo binh Dù chặn đánh, hoàn hốt ngược về bờ bắc, chìm dưới nước, chiếc sau đè lên chiếc trước, tài xế chết trong xe không thoát ra được vì bị xích trong xe (tất cả chi tiết được binh sĩ Tiểu đoàn 8 phát hiện hai ngày sau). Ngày đầu vào chiến sự, Tiểu đoàn 8 đóng chung quanh căn cứ Nancy để bảo vệ BCH LỬ ĐOÀN 1, chiều cùng ngày Đại đội 82 do trung úy Trần Cao Khoan làm Đại đội trưởng được tung về hướng trục lộ vào C/C Barbara, cách c/c Nancy khoảng 2 cây rưỡi số, đóng chốt. Ngay đêm hôm đó một đơn vị cộng quân (cấp tiểu đoàn) tiến đánh căn cứ Nancy, ý đồ tiêu diệt BCH Lữ đoàn 1 Dù, không ngờ đưng nút chặn ĐĐ82, chúng liền khai hỏa tấn công vào tuyến phòng thủ của ĐĐ82. Suốt từ 1 giờ sáng đến 6 giờ sáng địch mở nhiều đợt xung phong, nhưng không đột phá nổi vòng tuyến của ĐĐ82. Trời hừng sáng có tầm quan sát, pháo binh được kéo sát tuyến phòng thủ, địch buộc phải dạt ra xa, dứt pháo A37 dội bom ngay xuống đầu quân địch, chúng chết quá nhiều. Bấy giờ sáng ĐĐ81 có M48 yểm trợ tiến lên tiếp viện, tung quân lục soát, càng xa càng thấy nhiều xác chết, vũ khí thu lượm vô số.

Đây là trận đánh đầu tiên tôi tham dự, lần đầu trong kinh hoàng, nhưng cũng là lần đầu trong đời tôi, những ấn tượng đẹp về một người lính dù gan dạ kiên hùng in sâu vào tâm trí. Hôm nay ngồi viết lại chiến tích này, những hình ảnh cũ như hiện rõ trước mắt tôi, hình ảnh của hạ sỹ nhất MƯỜI giữa đêm khuya trên vòng tuyến, anh đứng thẳng người như một thiên thần ôm đai liên M 60 quét địch từ phải sang trái, bảo vệ cả tuyến phòng thủ của trung đội, tiếng anh gào to: vào đi chúng mày vào đi rồi chết. Nhưng đau xót thay khoảng 15 phút sau một loạt trung liên của địch, anh đã gục chết ngay tại tuyến đầu, khoảng một tuần sau tôi được chuyển về đ /đ 84 do trung úy Đồng Văn Minh làm ĐĐT

Từ giữa tháng bảy đến giữa tháng tám ba tiểu đoàn 1, 8, 9 của lữ đoàn 1 đã loại địch ra khỏi dãy núi Trường Phước, cùng các tiểu đoàn 5, 6 tạo thành những mũi tiến công liên hoàn đánh thẳng vào các căn cứ chiến lược Barbara, Động ông Đô, căn cứ Anne. Tiểu đoàn 8 nhận trách nhiệm tái chiếm c/c Barbara. trên 2/3 đoạn đường từ c/c Nancy vào Barbara, bốn đại đội tác chiến 81, 82, 83, 84 liên tục đưng địch, đã hai lần 81 và 84 phải gấp rút bỏ vị trí rút lui về sau, 9, 10 cây số, để B52 dội bom vì áp lực địch quá nặng, ngày hôm sau lại chiếm trở lại. Mỗi thước đất chiếm lại được là có hy sinh và thương vong, trong thời gian này đại úy Nguyễn trong Ni ĐĐT 83 bị thương di tản, trung úy Đỗ Việt Hùng lên thay thế. Đến gần cuối tháng tám, tổ chức của tiểu đoàn có sự thay đổi, trung tá Văn Bá Ninh (TĐT) về BCH Sư đoàn, thiếu tá Đào Thiện Tuyển (TĐP) lên nắm tiểu đoàn trưởng, thiếu tá Dũng gốc trình sát về làm tiểu đoàn phó, đại úy Trần Toán sỹ quan ban 3, ĐĐT 81 trung úy Võ Thế Hùng, ĐĐT 82 trung úy Trần Cao Khoan, ĐĐT 83 trung úy Nguyễn Văn Hiệu (từ ĐĐT 80 ra thay thế cho trung úy Đỗ Việt Hùng), ĐĐT 84 trung úy Đồng Văn Minh

Chính thức làm tiểu đoàn trưởng, thiếu tá Tuyển phối trí lực lượng đánh vào Barbara như sau: mũi A chính diện đánh theo trục lộ, đại đội 82 đảm trách (tr/u Trần Cao Khoan chỉ huy), mũi B cách mũi A hai cây số bên phải do đại đội 84 (tr/u Đồng Văn Minh chỉ huy, có thiếu tá Dũng TĐP tháp tùng, hai mũi A và B song song đồng tiến về hướng Barbara, đại đội 81 theo sau yểm trợ, đại đội 83 bảo vệ tiểu đoàn. Liên tiếp hơn tuần lễ mũi chính diện 82 đưng độ với địch dữ dội, có những ngọn đồi ta và địch đối nhau làm chủ nhiều lần trong ngày. Càng lên cao thế tiến quân càng khó

khăn, địch cài chốt dày đặc, chống cự mãnh liệt, có ngày 82 không qua nổi một cây số, thương vong quá nhiều. Trong khi đó cánh B bên phải của 84 do tôi chỉ huy trung đội 1 mở đường lại không có cuộc đụng độ nào, lục soát hầm hố và những vật dụng bỏ lại, cho thấy địch đã rút khỏi vùng này vài ba ngày trước. Tuy nhiên mũi B của 84 không thể tiến quá xa so với mũi tấn công chính, chỉ mở rộng vùng lục soát, để tránh địch xâm nhập ngang hông.

Chúng tôi đã tiếp cận trực lộ nối liền Barbara, động Ông Đò, và c/c Anne, tại khu vực này về phía cánh 82 thu được 2 chiếc Molotova dẫu trong hố sâu, bên cánh 84 dọc lộ hai bên đường dài khoảng nửa cây số địch để lại những hầm đạn và lương thực, một hậu cần dã chiến đủ cung cấp cho một trung đoàn. Toàn thể đại đội nhanh chóng mang từng nón sắc nước phá hủy toàn bộ số lương thực. Trong lúc lay hoai với trò chơi mới lạ này, địch từ hướng 82 pháo vào đội hình 84, đại đội nhanh chóng vượt đường tiến sâu vào núi theo hướng đã định. Khi địch pháo thượng sỹ nhất Mỹ (trung đội trung đội 4) bị thương phải di tản. Bước qua tuần lễ thứ hai, mũi chính diện 82 vẫn tiếp tục tấn kích, ngày nào cũng có thương vong và chết chóc, trong khi mũi 84 tiến khá sâu vào núi cao, và rất gần với c/c Barbara.

Chiều ngày (N) cuối tháng 8, thiếu tá tiểu đoàn phó yêu cầu đại đội dừng quân. Sau khi đóng quân xong, ĐĐT Minh triệu tập các trung đội trưởng về BCH / ĐĐ, để nghe ý kiến của tiểu đoàn phó Dũng. Thành phần tổ chức của đại đội 84 lúc đó như sau: ĐĐT Trung úy Đồng Văn Minh, trung đội trưởng trung đội 1 - tôi (thiếu úy Trần Đình Ngọc), trung đội 2 chuẩn úy Vũ Đức Tiềm, trung đội 3 thiếu úy Lê Chí Thượng, trung đội 4 chuẩn úy Lê Mậu Súc, tiền sát viên thiếu úy Vũ Việt Nhuận. Bắt đầu cuộc họp, thiếu tá Dũng lên tiếng trước - lời ông nói « sáng nay 808 (TĐT) có gọi cho tôi và cho biết: tiểu đoàn sẽ điều động đại đội 84 về thay thế tuyến cho 82 tiếp tục tấn công vào căn cứ, các cấp chỉ huy của đại đội có ý kiến gì? cho tôi biết, để tôi báo về tiểu đoàn ». Đại đội trưởng Minh lên tiếng « chúng tôi đã tính trước sẽ thay thế cho 82, tuy nhiên thiếu tá đề nghị với tiểu đoàn, đại đội 82 giữ nguyên hướng tấn công để cầm chân địch, 84 sẽ tiến theo hướng của mình để chiếm Barbara ». Trung úy Minh tiếp « ý tôi như thế, còn ý các trung đội trưởng. Như thế nào? ». Nhìn quanh thấy không có ai nói gì, tôi lên tiếng: « tôi đồng ý với đại đội trưởng, » tôi nói tiếp « suốt mấy ngày qua mở đường, đặc biệt nhất là 3 ngày qua, vào vùng núi sâu này, không thấy dấu vết gì của địch quân, cho thấy chúng chỉ cố tập trung vào trục 82, hướng chúng ta nếu tiếp cận sát với căn cứ thì không khó, nhưng nếu tổ chức tấn công ban ngày thì quá nguy hiểm, thế dốc đứng ở hai mặt đông bắc và chính bắc của căn cứ, không thể ồ ạt tấn công được, chỉ có một cách, đột kích đêm, 82 đánh chúng suốt ngày, chúng không thể nào ngờ, chúng ta có thể đột kích đêm » sau khi đã bàn thảo kỹ đại đội quyết định đánh đêm, và tôi chính thức tình nguyện chỉ huy toàn đội kích.

Sau khi báo cáo về tiểu đoàn, tiểu đoàn ra lệnh ém quân một ngày, chờ quyết định của lữ đoàn. Ngày hôm sau lữ đoàn và tiểu đoàn đều đồng ý và cung cấp mọi thông tin chính xác về căn cứ, nhờ những thông tin này chúng tôi phát họa lại sơ đồ căn cứ - Barbara là c/c cấp tiểu đoàn của quân đội Hoa Kỳ, hướng tây nam có bãi đáp trực thăng, hướng đông có vị trí cho pháo binh (cấp trung đội), giữa căn cứ là trung tâm hành quân, phòng ăn, nhà bếp, câu lạc bộ, mọi tiện nghi sinh hoạt cho cấp tiểu đoàn trong những hầm nổi hình chữ nhật kiên cố, vòng đai phòng thủ là những hầm chữ T, đủ cho một bán tiểu đội, các hầm chiến đấu nối kết với nhau bằng một giao thông hào đứng ngang lưng, ngoài cùng là hệ thống kẽm gai. Cộng quân đã chiếm cứ điểm này làm đại bản doanh, để xuất kích, mở những đợt tấn công về hướng đồng bằng. Tôi trở về thông báo cho anh em trong trung đội mọi dự tính ở trên, lúc đầu mọi người đều bàng hoàng, tôi giả đờ như không biết nỗi âu lo của anh em, nói tiếp « tôi chỉ chọn một số anh em tình nguyện theo tôi trong trận đánh này, tôi chưa dứt lời, một giọng nói hùng hồn từ bên trái, tất cả Nhảy Dù đều là lính tình nguyện thiếu úy, rồi cả trung đội đều đồng loạt « ,tôi tình nguyện ». Chưa xuất quân nhưng tôi cảm

thấy như đã nắm được chiến thắng trong tay. Tôi bằng dùng phương pháp thứ hai, tôi nói « anh nào độc thân đứng bên trái tôi, anh nào đã lập gia đình đứng sang bên phải ». điểm sơ bên trái tôi có 16 người người, tôi quyết định ngay toán độc thân 16 người cộng tôi và âm thoại viên là 18 người, là lực chính trong toán đột kích, toán còn lại do trung sỹ nhất trung đội phó Nguyễn Nở điều động giữ quân trang và những vật nặng cho toán xung kích. toán được chia làm hai nhóm, toán đột kích sẽ giữ nhiệm vụ mở đường và cũng là lực lượng chính đột nhập vào căn cứ, được trang bị gọn nhẹ do tiểu đội trưởng tiểu đội khinh binh hạ sỹ nhất Mai Văn Liêm dẫn đầu (sớm phát hiện ra khả năng của anh, nên từ khi mới về làm trung đội trưởng, nhân lúc thiếu hạ sỹ quan tôi đã đề nghị voi đại đội cho anh giữ chức tiểu đội trưởng khinh binh, hoàng thành cuộc đột kích này, anh là người có công nhất. Tiếc thay hai tháng sau, trong một trận diệt chốt ở căn cứ Anne anh đã tử thương. Nhóm thứ hai do trung sỹ Lê Việt Hưng, nhóm trưởng tổ hỏa lực. Dù quân số ít nhưng tôi vẫn phối hợp nhịp nhàng giữa tấn công và yểm trợ, phòng tình huống bất trắc. Ngày hôm sau đơn vị lại nghỉ ngơi thêm một ngày, tạm về sa bàn trên đất để anh em có khái niệm trong đầu, hướng dẫn lại những nguyên tắc căn bản trong di chuyển đêm, những tín hiệu liên lạc trong đêm, mọi động thái trong một cuộc đột kích đều được giả định và thực tập. Chiều hôm đó tôi về lại đại đội để nhận thêm những thứ cần thiết. ĐĐT Minh cho biết, LD và TD đạt. hết niềm tin vào trận đánh này. Sáng mai lữ đoàn sẽ cho đội bom vào căn cứ cả sáng lẫn chiều, sau khi bom dứt pháo sẽ tiếp tục nã vào căn cứ, đến khi có tín hiệu từ toán đột kích cho biết, đã tiếp cận với mục tiêu, pháo sẽ chuyển hướng đánh bao vùng và sẽ đánh suốt đêm, một trung đội bắn chiếu sáng, đây chính là điểm quang trong nhất. Tôi ở cấp trung đội nên không có tiền sát viên đi theo. Lữ đoàn đã ra lệnh cho pháo đội xử dụng một máy khác qua tầng số trung đội để liên lạc trực tiếp. Trước giờ xuất quân thử giọng nói và các tín hiệu để xin ngưng hoặc tiếp tục, nhờ điều động được ánh sáng nên chúng tôi mở hướng tiến rất chính xác. Đúng 5 giờ chiều cùng ngày toán đột kích bắt đầu lên đường, tôi bám sát tổ khinh binh để chỉ định hướng đi, đi được 3 tiếng đồng hồ, bóng đêm đổ xuống, tôi bắt đầu phát tín hiệu xin chiếu sáng, lần theo thế yên ngựa giữa các ngọn núi, toán đột kích vẫn giữ được bí mật, khi thoát ra được đoạn rừng già đến những trảng trống, có ánh sáng từ sao trời tôi ngưng chiếu sáng, và cứ như thế hành trình tiếp tục. Đến 3 giờ sáng (chúng tôi đã đi suốt đêm được 9 tiếng đồng hồ) đã bám được chân căn cứ hướng đông bắc. Nhờ chiếu sáng tôi phát hiện một khe suối cạn từ căn cứ chảy dài xuống ngay chỗ chúng tôi đang đứng. Quan sát kỹ tôi vô cùng mừng rỡ ngoài điều dự tính, theo con suối cạn tiến lên chỉ mất khoảng nửa tiếng là bám được vòng tuyến còn có thể tránh được mìn bẫy do những đơn vị trước để lại. chờ ngưng chiếu sáng tôi áp sát máy xuống mặt đất báo về đại đội tôi thay đổi hướng tấn công thay vì theo dự trù là hướng tây bắc thì tôi trực chỉ theo con suối mà tiến lên, và yếu tố thời gian không cho phép tôi chần chờ nữa. Chờ chiếu sáng ngưng cả toán khom người theo con suối bám sát tiến vào, vô cùng thuận lợi sau hơn nửa giờ HSI Liêm lui về sau nói nhỏ vào tai tôi, anh đã dựng được hàng rào kẽm gai, tôi ra dấu hiệu cả toán ngồi xuống bất động. gọi tín hiệu xin chiếu sáng, tuy sương mù nhưng qua ánh sáng một phần căn cứ hướng đông bắc hiện rất rõ, trước mặt chúng tôi hai hầm chiến đấu hình chữ T, quá lớn ngoài suy nghĩ của tôi, đườn kính lỗ châu mai lớn cả thước tây. Tôi chờ qua chiếu sáng thứ nhì quan sát tiếp, một phát giác mới nhưng vô cùng hệ trọng, các lỗ châu mai đều được bít kín bởi lưới B 40 (đây cũng là một may mắn không tính trước được) nếu vô ý nhắm lỗ châu mai mà đôi lựu đạn thì tất cả anh em sẽ bị sát thương bởi lựu đạn của chính mình. báo tín hiệu chiếu sáng ngưng, tôi ra dấu cho TS Hưng và HSI Liêm về chỗ tôi và sắp xếp cuộc tấn công. Liêm sẽ cắt kẽm gai mở rộng đủ để chui vào không vướng, mỗi hầm chữ T là ba người chỉ ôm lựu đạn, qua hàng rào bò sát phía ngoài bờ giao thông hào, áp sát nằm hai bên cánh chữ T nằm chờ sẵn. Khi nghe tiếng bực của chiếu sáng lên cũng là tín hiệu tung lựu đạn vào từ đầu hai cánh chữ T, và nhảy vào giao thông hào đôi tiếp lựu đạn vào sâu trong hầm

trước khi chiếm giữ hầm ,còn tiểu đội trưởng liêm nhanh chóng đôi tiếp lưu đạn sâu vào hướng trong để áp đảo tinh thần địch quân.Còn TS Hưng với toán hoá lực yểm trợ gồm đại liên M 60 ,hai khẩu 79 8 khẩu 72 ,cả toán bò lên lườn bên trái của con suối,bố trí hoá lực yểm trợ ,khi thấy 3 phát M16 bắn liên tiếp,là dấu hiệu rút lui của toán xung kích phải kịp thời khai hỏa đánh lừa địch ,để toán xung kích rút lui,trương hợp thấy chiếu sáng liên tục tự động nhanh chóng tiến vào trong tuyến để hợp đồng chiến đấu.sau khi các tổ đã vào được vị trí,tôi gọi chiếu sáng.Chiếu sáng vừa bực sáng hàng loạt tiếng nổ chát chúa ở hai hầm chữ T,địch hốt hoảng bỏ hầm chạy thoát về hướng trung tâm,bên ngoài tuyến đều thấy rõ nhưng không bắn ,vì không muốn bị lộ trước khi chiếm được hai hầm chữ T.mọi việc đều trong dự tính,sáu khinh binh nhảy ngay vào hai hầm ,tôi vừa vào được giao thông hào là Liêm đã chiếm được hầm thứ 3 và tiếp đánh chiếm hầm thứ 4. đến hầm thứ 4 một tên bi thương ở chân chạy không được ,nên bị bắt sống .Tổ hoá lực thấy mọi việc diễn tiến tốt đẹp nên tràn ngay vào tuyến,ôm trọn một tuyến chính đông và đông bắc,tôi mở máy gọi về đại đội báo cáo kết quả ,lúc đó là hơn 4 giờ30 sáng ,tiếng trung úy Minh qua máy « đại đội đang theo sát anh,đừng bung con quá rộng bám chắc các hầm đã chiếm ,đại đội sẽ đến ngay ,tiểu đoàn đã điều động đại đội 81 cũng đã xuất phát suốt đêm tiếp theo sau ».lúc này sương mù dày đặc,giới hạn tầm quan sát cho cả đôi bên,tôi liên tiếp xin chiếu sáng để hỗ trợ cho tầm nhìn,khi chiếu sáng vừa tắt,là một loạt lựu đạn tung xa quanh vòng tuyến phòng hờ địch tấn công.Tổ chúng tôi hoàn toàn im lặng mọi di chuyển đều nhẹ nhàng không một tiếng động ,súng sẵn sàng trong thế tác xạ ,cố tình không cho địch biết vị trí tung chiến sỹ của ta.Mọi việc tạm ổn,tôi phỏng vấn ngay tên tù binh,qua ánh mờ của chiếu sáng ,nhìn tên tù binh tôi thấy tội nghiệp hơn là căm thù,đã nhỏ con mà gây guộc thật đáng thương,tôi hỏi ngay, quân số trên trên chốt này là bao nhiêu ,anh ta trả lời « ngày hôm qua tiểu đoàn giữ đường điều đóng trên chốt sáng nay khi bom thả toàn tiểu đoàn đều rút về sau,lệnh cho đại đội em bám trụ để giữ chốt,tiểu đoàn sẽ tăng viện » .Tôi hỏi tiếp một đại đội nhưng còn bao nhiêu ,hắn chỉ xuống hướng đông và trả lời tiếp « dưới chốt còn 4 chốt chặn ,22 người,còn tại đây 64 .Tôi báo sơ tình hình địch cho đại đội.khoản 6 giờ sáng từ những ngọn đồi hướng tây bắc của barbara (dãy núi này không tên và đại đội 51/Đ 5 ND đang tấn công) chúng pháo bằng cối 82 về phía chúng tôi,nhưng đạn đều vút qua đầu và rơi xuống hướng đông,và từ trung tâm địch dùng 85 ly không giật cả B 40 B 41 phóng về hướng chúng tôi.Một điều kỳ lạ,hình như địch vẫn còn khiếp vía bởi đòn đột kích chớp nhoáng trong đêm của những thiên thần mũ đỏ,nên tay súng bóp cò không vững,tất cả đạn đều rơi ngoài tầm.BỀ TRÊN đã che chở cho chúng tôi,18 anh em không một vết trầy ,đừng nói là bị thương.Lúc bảy giờ mới dùng đèn pin rọi từng hầm ,hầm nào cũng có vết máu,14 chiếc ba lô 14 dây đạn nhưng chỉ có 8 cây súng,2 cây 41 và 6 Ak ,một số chạy còn vớ kịp súng để thoát thân . Đến 7 giờ 30 sáng đại đội đã tràn vào phòng tuyến của chúng tôi,trung đội 2 của chuẩn úy Tiềm và trung đội 3 của thiếu úy Thượng cấp tốc khai triển đội hình đánh thẳng vào trung tâm căn cứ.Đến 10 giờ sáng đại đội 81 đến kịp trung úy Võ thế Hùng tung hai trung đội đánh chiếm vòng đai tây bắc,đến khoảng 12 giờ địch không giữ nổi khu trung tâm rút lui về phòng tuyến tây nam ,nơi có bãi trực thăng.Từ hướng tây nam , tây bắc là địa bàn của địch nên việc tiếp viện rất là dễ,nhưng chúng bị pháo binh của ta kéo những trường ca không tên vào sát tuyến,chúng không thể nào tiếp cận được để mà cứu đồng đội.

đến 5 giờ chiều đội hình chiến đấu của địch hoàn oàn tan rã,anh em 81 tràn qua bãi trực thăng,nhìn xuống giao thông hào sau cùng thấy khoảng 5 , 6 tên trong tư thế muốn chạy lui ,anh em kêu gọi chúng đầu hàng, chúng vừa đưa tay lên trời cùng lúc một loạt trung liên từ sau bắn tới,những người lính cọng sản này đã chết do chính đồng đội của họ bắn từ sau ! Chiế tranh thật tàn nhẫn.BARBARA lại trở về trong tay của những người lính NHẢY DÙ ,cờ VÀNG BA SỌC ĐỎ ngạo nghễ tung bay trở lại giữa núi rừng trường sơn.

Sau khi đã làm chủ được căn cứ ,ĐĐ 81 cho lục soát bắt thêm được 4 tù binh, chúng nằm dưới xác chết của đồng đội chờ đêm tối sẽ thoát thân,tất cả 5 tù binh.Tồn thất bên 2 đại đội 81 và 82 quá thấp ,không có tử thương,chỉ có chuẩn Kiên (81) và 5 binh sỹ bị thương nhẹ,thu vô số vũ khí của địch ,kể cả thu hồi một kho vũ khí của sư đoàn 3,địch chiếm được , đem về xây hầm cất giấu trên căn cứ.Ngày hôm sau hai đại đội lại vất vả nguyên ngày thu dọn xác địch để chôn .Nghĩa tử là nghĩa tận ghi lại xong chiều chủ nhật ngày 01 tháng 8 năm 2015

Mũ Đỏ Trần đình Ngọc

Đại Đội Trưởng (sau cùng) đại đội 82 tiểu đoàn 8 Nhảy Dù